

Ibrica Jusic

Ljiljan

Do izvora ce te odvest'
sve do usca mrtvih mora
gdje k'o pseto vesla cvile
njenim dnom
k'o zivim pijeskom

Tu ces znati da je divlja
ali divljom ces je sanjat'
grist' ces voce Nezemaljskog vrta
gdje se svjetlost radja

I kroz zube kad procijedis
da za nju bas niceg nemas
slijep ces krenut' njenom brazdom
gdje ce sapat mora reci
da nasukat' leut moras

Ref. balom ces brodit'
slijep, bez kompasa i zvijezda
i poklonit' sne ti mora
jer dubinom njenom
lebdi razbor tvoj

Sin covjecji bjese mornar
brodolomac divljih voda
sjetnog pogleda u beskraj
snatrec' depresivne palme
i kad siguran je zvao
gubitnike da ga slijede

Rece -

svi ce mora brodit'
da ih prekri more spasa
ali sam, gotovo slomljen
vavec' nebu sutnje krikom
zaboravljen skoro covjek
potonuvsi tvojom svijesti
kao hrid

Ref. jegovim ces brodit'
slijep, bez kompasa i zvijezda
predju sumnje sol ce kidat'
jer je dotakao svijetlom
razbor tvoj

Cvijet ljiljanov ces slijedit'
strmom stazom morske tmine
svu u dronjcima sto kriju
zlobnu plijesan vojske spasa
suncem pitkim kao vino

Svom patronu
mirne luke
kao dijete ce te vodit'
putem smetlista
kroz cvijece

Sve heroje vlaznih algi
slicne djeci kada svane
sto se otimlju za ceznju
nijemog izvora sto ljiljan vraca
oku kao odraz

Ref. orem sam ces plovit'
slijep, bez kompasa i zvijezda
i poklonit' san joj moras
jer dubinom tvojom drhti

razbor njen

Razbor njen

razbor njen